

מסכת מעשר שני

פרק ד משנה ו

מִשֵּׁר מִמֶּנּוּ מַעֲשֵׂר בְּסֻלֶּעַ, וְלֹא הִסְפִּיק לְפָדוּתוֹ עַד שְׁעָמַד
בְּשִׂתִּים, נוֹתֵן לוֹ סֻלֶּעַ, וּמִשְׁתַּכֵּר בְּסֻלֶּעַ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי שְׁלוֹ.
מִשֵּׁר מִמֶּנּוּ מַעֲשֵׂר בְּשִׂתִּים, וְלֹא הִסְפִּיק לְפָדוּתוֹ עַד שְׁעָמַד
בְּסֻלֶּעַ, נוֹתֵן לוֹ סֻלֶּעַ מִחֻלִּין וְסֻלֶּעַ שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שְׁלוֹ. אִם הָיָה
עִם הָאָרֶץ, נוֹתֵן לוֹ מִדְּמָאִי: